

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 11/12
V Lucemburku dne 16. února 2012

Rozsudek ve věci C-360/10
Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers (SABAM)
v. Netlog NV

Provozovatel sociální sítě dostupné na internetu nemůže být nucen zavést obecný systém filtrování ve vztahu ke všem uživatelům této sítě za účelem zamezení protiprávnímu užívání hudebních a audiovizuálních děl

Taková povinnost by byla v rozporu se zákazem ukládat takovému poskytovateli obecnou povinnost dohledu i s požadavkem zajistit spravedlivou rovnováhu mezi ochranou autorského práva na straně jedné a svobodou podnikání, právem na ochranu osobních údajů a svobodou přijímat a rozšiřovat informace na straně druhé.

SABAM je belgická správcovská společnost, která zastupuje autory, skladatele a vydavatele hudebních děl. V tomto rámci je pověřena zejména udělovat svolení s užíváním jejich chráněných děl třetími osobami. SABAM vede spor se společností Netlog NV, která provozuje platformu sociální sítě dostupné na internetu, na níž obdrží každý uživatel, který se na ní zaregistruje, vlastní prostor nazvaný „profil“, na který může umístit vlastní obsah, přičemž tento profil je celosvětově přístupný. Hlavní funkcí této platformy, kterou každodenně užívají desítky milionů osob, je vytvoření virtuálních společenství umožňujících těmto uživatelům vzájemně komunikovat a navazovat tak přátelství. Na svém profilu mohou uživatelé zejména vést deník, uvádět, co je baví a co se jim líbí, ukázat své přátele, vyvěsit osobní fotografie nebo uveřejnit video klipy.

Podle SABAM sociální síť společnosti Netlog uživatelům rovněž umožňuje užívat prostřednictvím jejich profilu hudební a audiovizuální díla z repertoáru SABAM a zpřístupňovat je veřejnosti takovým způsobem, že další uživatelé sítě k nim mohou mít přístup, a to aniž k tomu společnost SABAM udělila svolení, a aniž společnost Netlog z tohoto důvodu odvedla jakýkoli poplatek.

Dne 23. června 2009 podala SABAM proti společnosti Netlog k předsedovi rechtbank van eerste aanleg te Brussel návrh na zahájení řízení, jímž se zejména domáhala, aby předseda uvedeného soudu vydal ve vztahu ke společnosti Netlog příkaz okamžitě ukončit jakékoli protiprávní zpřístupňování hudebních a audiovizuálních děl z repertoáru SABAM pod hrozbou denních pokut ve výši 1000 eur za každý den prodlení. V tomto ohledu společnost Netlog tvrdila, že vyhovění žalobě společnosti SABAM by ve svém důsledku znamenalo, že jí bude uložena obecná povinnost dohledu, což směrnice o elektronickém obchodu¹ zakazuje.

V této souvislosti se rechtbank van eerste aanleg obrátil na Soudní dvůr. Podstatou jeho otázky bylo, zda unijní právo brání tomu, aby byl vnitrostátním soudem ve vztahu k takovému poskytovateli hostingových služeb, jakým je provozovatel sociální sítě dostupné na internetu, vydán příkaz zavést preventivně, výlučně na vlastní náklady a bez časového omezení systém filtrování informací ukládaných na jeho serverech uživateli jeho služeb, který se vztahuje na všechny tyto uživatele bez rozdílu.

Podle Soudního dvora je nesporné, že společnost Netlog ukládá na svých serverech informace dodávané uživateli této platformy vztahující se k jejich profilu, a je tedy poskytovatelem hostingových služeb ve smyslu unijního práva.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (Úř. věst. L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25, s. 399), článek 15.

Je rovněž nesporné, že by zavedení uvedeného systému filtrování předpokládalo, že poskytovatel hostingových služeb zaprvé mezi veškerými soubory ukládanými na jeho serverech všemi uživateli jeho služeb identifikuje soubory, které mohou obsahovat díla, k nimž nositelé práv duševního vlastnictví údajně vlastní práva. Zadruhé by měl poskytovatel hostingových služeb určit, které z těchto souborů jsou uloženy a zpřístupňovány veřejnosti protiprávně, a konečně zablokovat zpřístupnění souborů, které považuje za protiprávní.

Takový preventivní dohled by proto vyžadoval aktivní sledování souborů ukládaných uživateli u provozovatele sociální sítě. V důsledku toho by systém filtrování vedl k uložení obecné povinnosti tomuto provozovateli dohlížet na informace, které jsou u něj ukládány, což je směrnicí o elektronickém obchodu zakázáno.

Soudní dvůr dále připomněl, že vnitrostátní orgány a soudy mají v rámci opatření přijímaných za účelem ochrany nositelů autorských práv povinnost zajistit spravedlivou rovnováhu mezi ochranou autorského práva těchto nositelů a ochranou základních práv osob, které jsou takovými opatřeními dotčeny².

Soudní příkaz zavést systém filtrování by přitom v projednávané věci obnášel dohled – v zájmu nositelů autorských práv – nad veškerými nebo většinou informací ukládaných u dotčeného poskytovatele hostingových služeb. Tento dohled by měl být navíc časově neomezený, měl by se vztahovat na veškeré budoucí porušování práv a předpokládal by povinnost chránit nejen existující díla, ale i díla, která v okamžiku zavedení tohoto systému ještě nebyla vytvořena. Takový soudní příkaz by tudíž vedl k závažnému zásahu do svobody podnikání společnosti Netlog, neboť by jí ukládal povinnost zavést výlučně na vlastní náklady a na trvalo složitý a nákladný počítačový systém.

Kromě toho by se účinky soudního příkazu neprojevily jen u společnosti Netlog, neboť systém filtrování může porušovat i základní práva uživatelů služeb této společnosti – totiž jejich právo na ochranu osobních údajů, jakož i jejich svobodu přijímat a rozšiřovat informace – která jsou chráněna Listinou základních práv Evropské unie. Na jedné straně by totiž soudní příkaz obnášel identifikaci, systematický rozbor a zpracování informací vztahujících se k profilům vytvořeným na sociální síti, přičemž tyto informace jsou chráněny osobními údaji v rozsahu, v němž v zásadě umožňují identifikovat dané uživatele. Na druhé straně by soudní příkaz mohl představovat zásah do svobody informací, neboť by hrozilo, že tento systém nebude dostatečně rozlišovat mezi protiprávním a legálním obsahem, takže by v důsledku jeho využití mohlo docházet k blokování sdělení s legálním obsahem.

V důsledku toho Soudní dvůr odpověděl, že by vnitrostátní soud vydáním příkazu ukládajícího poskytovateli hostingových služeb povinnost zavést takový systém filtrování nerespektoval požadavek zajistit spravedlivou rovnováhu mezi právem duševního vlastnictví na straně jedné a svobodou podnikání, právem na ochranu osobních údajů a svobodou přijímat a rozšiřovat informace na straně druhé.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

² Rozsudek Soudního dvora ze dne 24. listopadu 2011, Scarlet Extended (C-70/10), viz také tiskovou zprávu č. [126/2011](#).

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) 📞 (+32) 2 2964106